

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

LXII. Qualiter virgines suae dominae reginae famulantur.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

modo nos præparare debemus, si et ipsi in altum pervenire volumus. Alas desiderii nostri semper ad Deum moveamus. Virtutes operaque nostra per amorem extollamus, et si non ab hoc desistamus, ad interiora Dei perveniemus.

(*Vacat.*)

EIA desiderans amor, vox tua multum dulciter sonat in auribus tui dilecti Domini: tantum paulisper cessasti; nunc vero gaude, nec taceas: cum jucunditate ad te vult se vertere.

Eia amor, qui te deprimis et humilias, multimodam sustines dulcem pœnam, magna est afflictio tua. Quomodo Jesum attinges? Ante te currit nimis longo intervallo. Attamen pro peccato illum elegisti, temetipsum in illo perdidisti, indeque pœnam multam sustinuisti; ita volo me in illo rursus invenire.

Eia amor, qui plenus et perfectus es, vehementer cor meum et sensus meos protendis, quatenus hinc mox discedam; nequeo tamen pro voto te acquirere, verum in amore et dolore volo perseverare.

Eia fortis amor, in magna manes custodia, quodcumque (evenit) pro bono accipis, omnem supportas necessitatem magna spes, magna fides tua; omnes tuas superabis moles; tias.

Eia sapiens amor, tua ordinatio pia est, in qua Deum laudas confiterisque, ejusque voluntatem in omnibus complas. Cum fidelitate in hoc perge, et in Deo poteris requiescere. Ibi ego gaudere volo.

LXII. QUALITER VIRGINES SUÆ DOMINÆ REGINÆ FAMULANTUR.

IN spiritu cuidam sequens revelatum est: Viam vidi ab oriente unde sol exurgit ad occidentem in quo decumbit tendentem, quam sequebantur quicumque bonæ voluntatis sunt ad Deum. Vallem quidem tenebant, et non æquo tamen festinabant cursu. Tamquam peregrini itinerabantur qui

omne quod sibi carum est reliquerunt, et optimum, Deum scilicet, requirunt. Quidam ad gaudia quæ reliquerant respiciebant, nec iter plane conficiebant. Quidam vero in voluptatis herba decumbent, flores vanitatis colligentes, et in via diu procrastinabantur; qui postea licet gravibus peccatis immunes reperti fuissent, severas in purgatoriis ignibus pœnas luebant.

Hic subintulit ita Dominus noster: Quidam cum bona voluntate ad sancta feruntur quidem opera; verum cum duros retinent in se mores, ita se per modum agendi præcipitem invisos efficiunt, ut difficillime tolerari possint; de quibus iudicium meum reservatur. Si vero cum humilibus verbis misericordiam meam invocarent, conservarent integra sua bona opera, et cordis eorum amaritudo ad nihilum redigeretur, et ad se redire possent. Qui enim misericordiam meam quærit, in tenebras incurrere nequit.

Unus vero viam solus tenebat, et hoc ipsi inde erat quod terrestris voluptas ejus animæ ullum solatium afferre nequiverat. Quem alii duo præcedebant: unus a sinistris, alter a dextris viam sequentes. Et interrogavit persona quinam hi essent et quibus intenderent. Respondit vero qui a sinistris: Ego sum Dei justitia, datumque est mihi iudicium, quod nunc meum est, ex quo in paradiso peccavit Adam. Iudicium meum et longum et magnum fuit; nunc vero advenit hæc virgo quæ juxta me procedit, et mihi socia facta est, quæ vocatur misericordia. Quicumque illam requirunt et perseveranter invocant, omnem suam devincunt cordis molestiam; quæ cum sit admodum perfecta, a me tulit meum iudicium. Quando homini aliquid molesti acciderit, et cum pœnitentia ad me confugit, tunc illa manum leniter ad quæque sunt distorta ducit, dum ego quasi muta nihilque contra agere valens remaneo. Quod quidem omne peregit verus Dei Filius, qui mihi per suam misericordiam meam summam abstulit justitiam. Hæc turbatos consolatur, sanat vulnera, omnes qui ad se veniunt lætificat, mihi magnam abstulit potentiam. Attamen illa me diligit, et ipsam ego diligo; simul amodo peregere semper una debemus, ad novissimum usque diem in quo iudicium meum erit.

Dei iudicium et Dei justitia non unum aut idem sunt.

Judicium fit culpæ quæ absque pœnitentia coram ipso incidit. Justitia vero est vita sancta quam Deus omnibus suis erogavit amicis, vultque in perpetuum coli, quia ipse justus in omnibus operibus suis est; et ubi noverit nos illam colere, pro certo puri cum ipso inveniēmur.

Hanc vero Dei misericordiam et Filii ejus sanctam justitiam, quam ipse in terris per vitam suam tenuit, necnon utriusque Sancti Spiritus dona sequitur gloriosa turma, quæ tota virginum esse videtur. Quas ut vidi, bene agnovi, voluique de hoc, quod ab ipso mihi responsum fuerat, ipsas interrogare. Ideo quæsi ab his quænam essent, et quid ipsarum esset officium. Responderunt: Nos virgines sumus, nobiles et optime disciplinatæ; Deoque famulamur ad ejus honorem, ipsius dilectissimam reginam quam præ omnibus elegit assistentes: Hæc est anima hominis ejusque corpus. Domnæ nostræ reginæ ita famulamur ut omni diligentia et omnibus sensibus suis in cunctis Domini sui voluntatem perficiat, secundum christianam ordinationem; sicque nunquam culpari poterit.

Domna *sapientia*, in quo ipsi famulari cum sorore tua *modestia* potes? — Docemus nostram domnam reginam ad discernendum malum a bono, in divina sapientia, piaque modestia, ad existimandum quidquid nunc est, quale vere sit, et quidquid futurum sit præcavendum; quod quidem in omnibus piis rebus acquirat.

Domna *veritas*, ad quid in aula famulari cum sorore tua *sanctitate*? — Domino meo, reginæque meæ famulor in omni fidelitate, quatenus Domino suo in omni necessitate fidelis perseveret: Unde segura et libera erit. Dein intus perpetuam colat sanctitatem in omni re suo Domino subdita, sicque his qui foris sunt laudabilis erit.

Domna *humilitas*, in quonam famulari cum sorore tua *mansuetudine* potes? — Ego doceo domnam meam reginam Domini mei voluntatem, omniaque ejus dona ex corde diligere; sic in sancta poterit quiescere mansuetudine, omnemque cordis molestiam cum gaudio a se expellere.

Domna *bonitas*, quid præstare potes cum sorore tua *obedientia*? — Ego doceo domnam meam reginam in sua oratione cum ardenti Dei amore bonam omnibus esse, malis et bonis,

vivis et defunctis. Magnus et pretiosus est thesaurus qui ipsi inde in sinum veniet. Quod si sui Domini voluntatem voluerit adimplere, sanctam obedientiam in omnibus operibus suis adimpleat; sic remanebit Dei regina.

Domna *fortitudo*, quid potes præstare servitii cum sorore tua *constantia*? — Ego doceo domnam meam, in omni discrimine fortem stare, sic in regno suo poterit residere: si vero semper constans remanserit, coram Domino suo libera erit.

Harum virginum immensus est numerus, quia quodcumque bonus vir intra vel extra se in Deo operatur, ad virtutes referri debet. Cum his virginibus in via procedebat quidam magnus dominus, sancto potentique similis episcopo, qui erat *Fides* nostra christiana, intus ardens et omnes divino amore succendens. Et ipse cum cæteris virginibus isti reginæ famulatur. Supra videbatur alia virgo, aureæ aquilæ similis, cælesti splendore circumdata, illuminans et docens, moderansque illas omnes virgines in famulatu quem suæ domnæ reginæ præstabant. Hæc quæ *Charitas* est in christiana habitat fide, et in palatio requiescit reginæ; et hoc est ejus officium, dilecto dilectam unire, Deo animam animæque Deum devincere, ideoque posita est in primo mandato.

LXIII. DEI VOLUNTAS IN OMNIBUS PRINCIPATUM OBTINET.

STET desiderium in affectu, stet vitæ luctus in corpore, stet pœna in sensu, stet spes ad solum Jesum in corde. Hi omnes qui Deo se tradiderunt, quid hic intendam facile percipient. Duos dies duasque noctes tam male habui, ut jam sperarem mihi adesse finem. Tum Deo gratias prout poteram, pro suis donis agens, ab illo exostulabam ut me suscipere dignaretur, modo ipsius dilectissimæ complacuërit voluntati. Verumtamen, Domine, si inde laus tua cresceret, pro tuo amore libenter in hoc misero corpore volo remanere. Domine, sic multos dies, sic multos peregi annos, quod nunquam tibi tam grave obtuli sacrificium. Fiat, Domine, voluntas tua et non mea; quia ego ipsa non mea, sed in omnibus tua sum.